

Učí nás, abychom se stali svatými skrze usmíření Krista Pána. A poté se smíříme s Bohem a staneme se přáteli Boha. Vydávám své svědectví o skutečnosti a moci Spasitelova Usmíření, které má schopnost nás očistit, vyčistit a učinit nás a náš domov svatým, zatímco se snažíme odkládat přirozeného člověka a následovat Spasitele.

Je „Beránek Boží,⁹ On je ten svatý a spravedlivý,¹⁰ „a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje“.¹¹ Ve jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Mosiáš 3:19.
2. Bible Dictionary, „Temple.“
3. Nauka a smlouvy 121:37.
4. Nauka a smlouvy 121:41–42.
5. Mosiáš 26:31.
6. *Noah Webster's First Edition of an American Dictionary of the English Language*, 9th ed. (1996), „meek.“
7. *Noah Webster's First Edition*, „humble.“
8. *Noah Webster's First Edition*, „patient.“
9. Jan 1:29.
10. Acts 3:14, New International Version.
11. Izaiáš 9:6.

President Dieter F. Uchtdorf

Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Pýcha a kněžství

*Pýcha je tlačítko, které kněžskou moc vypíná.
Pokora je tlačítko, které ji zapíná.*

Drazí bratři, děkuji vám, že jste se shromáždili po celém světě na tomto kněžském zasedání generální konference. Vaše přítomnost dokazuje vaši oddanost spojit se, ať jste kdekoli, s ostatními bratry, kteří jsou nositeli svatého kněžství, a sloužit svému Pánu a Vykupiteli, Ježíši Kristu, a ctít Ho.

Často hodnotíme svůj život na základě událostí, které se nám kdysi vstíply do mysli a do srdce. V mém životě je takových událostí mnoho. Jedna taková se stala v roce 1989, když jsem slyšel nadčasové poselství presidenta Ezry Tafta Bensona nazvané „Chraňte se pýchy“. V úvodu svého proslovu president Benson řekl, že toto téma již nějakou dobu tížilo jeho duši.¹

Podobnou tíhu pociťuji v posledních měsících i já. Nabádání Svatého Ducha mě přimělo k tomu, abych přidal svůj hlas coby další svědectví o poselství presidenta Bensona předaném před 21 lety.

Každý smrtelník má alespoň příležitostnou, ne-li důvěrnou zkušenost s hříchem zvaným pýcha. Nikdo jí neunikne; jen málo lidí ji překoná. Když jsem řekl manželce, že pýcha bude tématem mého proslovu, usmála se a řekla: „To je moc dobře, že mluvíš o věcech, o kterých toho tolik víš!“

Různé významy pýchy

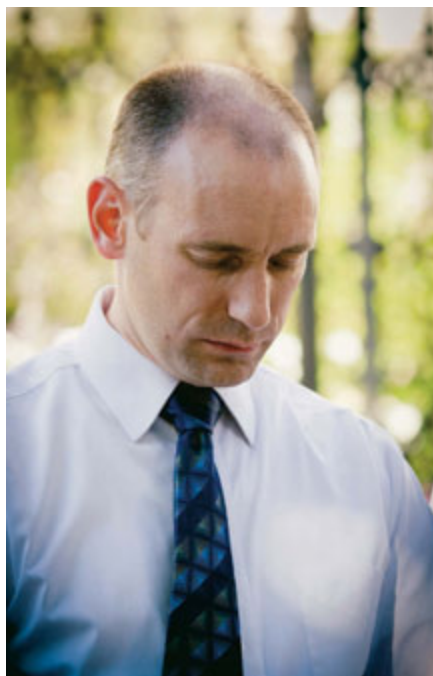
Vzpomínám si také na jeden zajímavý vedlejší účinek onoho vlivného proslovu presidenta Bensona. Po nějakou dobu bylo pro členy Církve téměř tabu říkat, že jsou „pyšní“ na své děti nebo na svoji zemi nebo na svou práci. Zdálo se, jako by samotné slovo *pýcha* bylo z našeho slovníku vymazáno.

V písmech nacházíme mnoho příkladů dobrých a spravedlivých lidí, kteří se radují ze spravedlivosti a zároveň se chlubí dobrotivostí Boží. Sám Nebeský Otec představil svého Milovaného Syna slovy „v němž se mi dobře zalíbilo“.²

Alma se chlubil tím, že může „býti nástrojem v rukou Božích“.³ Apoštol Pavel se chlubil věrností členů Církve.⁴ Slavný misionář Ammon se chlubil úspěchem, který měli se svými bratry jako misionáři.⁵

Domnívám se, že je rozdíl mezi tím, když jsme na něco hrdí, a když jsme pyšní. Já jsem hrdý na hodně věcí. Jsem hrdý na svoji ženu. Jsem hrdý na naše děti a vnoučata.

Jsem hrdý na mládež Církve, a raduji se z jejich spravedlivosti. Jsem hrdý na vás, draží a věrní bratří. Jsem hrdý na to, že mohu stát bok po boku s vámi jako nositel svatého kněžství Božího.

Pýcha je hřích sebepovyšování

Jaký je tedy rozdíl mezi takovýmto pocitem a pýchou, kterou prezident Benson nazval „všeobecně rozšířeným hřichem“?⁶ Pýcha je hříšná, jak tomu tak působivě učil prezident Benson, protože vyvolává zášť neboli nenávisť a vzbuzuje v nás nepřátelství vůči Bohu a vůči bližním. V jádru je pýcha hřichem založeným na srovnávání, neboť ačkoli většinou začíná slovy „Podívej, jak jsem úžasný, a co všechno jsem dokázal“, vždy se zdá, že končí slovy „A proto jsem lepší než ty“.

Je-li naše srdce naplněno pýchou, dopouštíme se závažného hříchu, neboť porušujeme ona dvě velká příkázání.⁷ Místo abychom uctívali Boha a chovali lásku k bližním, odkrýváme skutečný předmět našeho uctívání a lásky – a tím je obraz, který vidíme v zrcadle.

Pýcha je velikým hřichem sebepovyšování. Pro mnohé je jakýmsi osobním Rameumptomem – svatým stupínkem, jenž ospravedlňuje závist, chamtivost a ješitnost.⁸ V jistém slova smyslu je pýcha prvotním hřichem, neboť již před založením světa pýcha svrhla Lucifera, syna jitra, „který měl pravomoc v přítomnosti Boží“.⁹ Dokáže-li pýcha zkazit někoho tak schopného a nadějného, jako byl Lucifer, neměli bychom my prozkoumat svou vlastní duši?

Pýcha má mnoho podob

Pýcha je hroznou rakovinou. Je to hřích vedoucí ke spoustě dalších lidských slabostí. Vlastně by se dalo říci, že jakýkoli jiný hřích je v podstatě projevem pýchy.

Tento hřích má mnoho podob. Některé lidi vede k tomu, že si libují ve své domnělé osobní důležitosti, ve svých úspěších, talentech, bohatství či postavení. Tato pozhřebání považují za důkaz toho, že jsou „vyvolení“ a „dokonalejší“ či „spravedlivější“ než druzí. Toto je hřích typu „Díky Bohu, že jsem lepší než ty“. Dotyčnému jde o to, aby ho druzí obdivovali a záviděli mu. Je to hřích sebeoslavování.

U jiných se pýcha projevuje závistí: pohlížejí roztrpčeně na ty, kteří mají lepší postavení, více talentů nebo více majetku než oni sami. Zmateným a hanebným snažením o sebepovyšování usilují o to, aby zranili, ponížili a poškodili druhé. Tiše se radují, když ti, kterým závidí, klopýtnou nebo trpí.

Prostředí sportu

Asi tím nejlepším prostředím pro sledování hříchu pýchy je svět sportu. Vždycky jsem se rád účastnil různých sportovních akcí nebo jsem je sledoval. Musím však říci, že občas mě nedostatek slušného chování ve sportu přivádí do rozpaků. Čím to je, že lidé, kteří jsou za normálních okolností laskaví a soucitní, dokáží být tak netolerantní a plní nenávisti vůči soupeřovu týmu a jeho fanouškům?

Často vídám sportovní fanoušky, jak své rivaly urážejí a hanobí. Čekají na nějakou jejich chybu a tu pak zveldují. Svou nenávist ospravedlňují neurčitými a obecnými pojmy a vztahují je na každého, kdo se hlásí k soupeřovu týmu. Když jejich rivala sužuje neštěstí, mají z toho radost.

Bratři, v dnešní době jsme naneštěstí až příliš často svědky toho, že

podobné postoje a chování zaplavují i veřejné projevy o politice, o různých kulturách a o náboženství.

Moji drazí bratři v kněžství, milovaní spoluúčedníci dobrotivého Krista, neměli bychom se držet vyšších měřítek? Jako nositelé kněžství si musíme uvědomit, že všechny Boží děti nosí stejný dres. Naším týmem je bratrstvo mužů. Naším hřištěm je tento smrtelný život. Naším cílem je naučit se milovat Boha a stejnou lásku projevovat i našim bližním. Jsme zde, abychom žili podle Jeho zákona a budovali království Boží. Jsme zde, abychom posilovali, povznášeli a povzbuzovali všechny děti Nebeského Otce a abychom se k nim chovali slušně.

Nesmíme to „hltat“

Když jsem byl povolán jako generální autorita, byl jsem pozhřebán tím, že mě učili mnozí služebně starší Bratři v Církvi. Jednou jsem měl příležitost vézt presidenta Jamese E. Fausta na konferenci kůlu. Těch několik hodin v autě využil prezident Faust k tomu, aby mě učil některým důležitým zásadám týkajícím se mého pověření. Vyprávěl mi také o tom, jak jsou členové Církve laskaví, obzvláště vůči generálním autoritám. Řekl: „Budou se k tobě chovat velmi laskavě. Budou o tobě říkat hezké věci.“ Pak se trochu pousmál a řekl: „Dietře, buď za to vděčný. Ale ne abys to začal hltat!“

To je dobré ponaučení pro nás pro všechny, bratři, v jakémkoli povolání nebo životní situaci. Můžeme být vděční za své zdraví, bohatství, majetek nebo funkci, ale jakmile to začneme hltat – staneme se posedlí svým postavením; budeme se soustřeďovat na svou důležitost, moc nebo reputaci; když se budeme zabírat tím, jak vypadáme v očích veřejnosti, a věřit tomu, co o nás říkají druzí – pak

nastanou problémy; pak nás začne ničit pýcha.

V písmech se ohledně pýchy nachází spousta varování: „Samou ... pýchou působí člověk svár, ale při těch, [již si nechají poradit], jest moudrost.“¹⁰

Apoštol Petr nás varoval, že „Bůh ... pyšným se protiví, ale pokorným dává milost.“¹¹ Mormon prohlásil: „Nikdo není před Bohem přijatelný, leda mírný a pokorného srdce.“¹² Pán si záměrně vybírá slabé věci tohoto světa, „aby zahanbil silné“.¹³ Pán to činí proto, aby ukázal, že Jeho dílo je konáno Jeho rukou, abychom „[nedůvěřovali] v rámě těla“.¹⁴

Jsme služebníky našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista. Kněžství nám nebylo předáno proto, abychom přijímali poklony nebo abychom se těšili z chvály. Jsme zde proto, abychom si vyhrnuli rukávy a dali se do práce. Nejsme zapojeni do žádných obyčejných úkolů. Jsme povoláni připravit svět na příchod našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Neusilujeme o svou vlastní čest, ale vzdáváme chválu a slávu Bohu. Uvědomujeme si, že toho, čím můžeme přispět my osobně, je málo; nicméně když používáme moc kněžství ve spravedlivosti, Bůh může způsobit, že díky našemu úsilí vyjde veliké a podivuhodné dílo. Musíme pochopit, tak jako Mojžíš, že „člověk [sám o sobě] není ničím“¹⁵, ale že „u Boha všechno jest možné“.¹⁶

Ježíš Kristus je dokonalým příkladem pokory

V tomto, tak jako ve všem, je naším dokonalým příkladem Ježíš Kristus. Zatímco Lucifer se snažil Otcův plán spasení změnit a získat slávu jen pro sebe, Spasitel řekl: „Otcé, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“¹⁷ Navzdory svým pozoruhodným schopnostem a činům byl Spasitel vždy mírný a pokorný.

Bratří, jsme nositeli „[Svatého kněžství] podle řádu Syna Božího“.¹⁸ Je to moc, kterou Bůh uděluje mužům na zemi, aby jednali v Jeho zastoupení. Abychom mohli Jeho moc používat, musíme se snažit být takovými, jako je Spasitel. To znamená, že ve všech věcech usilujeme o to, abychom konali vůli Otce, tak jako to činil Spasitel.¹⁹ Znamená to, že vzdáváme všechnu slávu Otci, tak jako to činil Spasitel.²⁰

Znamená to, že se ztratíme ve službě druhým, tak jako to činil Spasitel.

Pýcha je tlačítko, které kněžskou moc vypíná.²¹ Pokora je tlačítko, které ji zapíná.

Bud'me pokorní a plní lásky

Jak tedy můžeme tento hřích pýchy, který je tak rozšířený a zničující, přemoci? Jak se můžeme stát pokornějšími?

Je téměř nemožné být povýšen v pýše, je-li naše srdce naplněno pravou láskou. „Nikdo nemůže pomáhati v tomto díle, ledaže bude pokorný a plný lásky.“²² Co je to pokora, začínáme chápat tehdy, když se na světě kolem sebe díváme brýlemi čisté lásky Kristovy.

Někteří se domnívají, že pokora znamená neustálé sebeobviňování. Pokora neznámá přesvědčovat sami sebe o tom, že jsme neschopní, bezvýznamní či bezcenní. Ani to neznámá, že popíráme či odmítáme talenty, které nám Bůh dal. Pokoru nezískáme tím, že se budeme méně *zamýšlet nad sebou*; pokoru získáme tím, že budeme méně *myslet na sebe*. Pokora se dostavuje tehdy, když konáme své úkoly se záměrem sloužit Bohu a bližním.

Pokora obrací naši pozornost a lásku k druhým lidem a k záměrům Nebeského Otce. Pýcha dělá přesný opak. Pýcha čerpá svou energii a sílu z hlubokých studní sobeckosti. V okamžiku, kdy přestaneme být posedlí sami sebou a ztratíme se ve službě, pýcha ustupuje a začíná zanikat.

Draží bratří, na světě je tolik potřebných lidí, na které můžeme myslet, místo abychom mysleli na

sebe. A prosím – nikdy nezapomínejte na svou rodinu, na svou manželku. Existuje mnoho způsobů, jak můžeme sloužit. Nemáme čas na to, abychom se zaobírali sami sebou.

Kdysi jsem vlastnil pero, které jsem během své profesní dráhy kapitána letadla rád používal. Jednoduchým přepnutím jsem si mohl vybrat jednu ze čtyř barev. Toto pero si nikdy nestěžovalo, když jsem chtěl psát červeně místo modře. Nikdy mi neřeklo: „Odmítám psát po 22. hodině, v husté mlze nebo ve velké výšce.“ Neříkalo: „Používej mě jen na důležité dokumenty, nikoli na každodenní světské úkoly.“ S maximální spolehlivostí plnilo každý potřebný úkol, bez ohledu na to, jak důležitý či nevýznamný byl. Vždycky bylo připraveno sloužit.

Podobně jsme i my nástrojem v rukách Páně. Je-li naše srdce na správném místě, nestěžujeme si na to, že nám zadaný úkol je pod úroveň našich schopností. Ochotně sloužíme, kdekoli jsme o to požádáni. Když to činíme, Pán nás k uskutečňování svého díla může využívat způsoby, které přesahují naše chápání.

Dovolu mi zakončit slovy z inspirovaného poselství presidenta Ezry Tafta Bersona proneseného před 21 lety:

„Pýcha je velkým kamenem úrazu pro Sion.

Musíme vyčistit vnitřní nádoby tím, že přemůžeme pýchu. ...²³

Musíme se poddat ‚nutkáním Svatého Ducha‘, odložit pyšného ‚přirozeného člověka‘ a stát se ‚svatým skrze usmíření Krista Pána‘ a stát se ‚jako dítě, poddajným, mírným, pokorným‘. ...²⁴

Bůh bude mít pokorný lid. ... ‚Pozehnaní jsou ti, kteří se pokoří, aniž by byli donuceni býti pokornými.‘ ...²⁵

Rozhodněme se, že budeme pokorní. Můžeme tak učinit. Víme, že můžeme.“²⁶

Milovaní bratří, řiďte se příkladem našeho Spasitele a vztahujte pomocnou ruku a služme, místo abychom usilovali o chvály a pocty lidí. Modlím se o to, abychom ve svém srdci rozpoznali nespravedlivou pýchu, vykořenili ji a nahradili ji spravedlivostí, zbožností, vírou, láskou, trpělivostí a mírností.²⁷ V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Ezra Taft Benson, „Beware of Pride“, *Ensign*, May 1989, 4.
2. 3. Nefi 11:7.
3. Alma 29:9.
4. Viz 2. Tessalonicenským 1:4.
5. Viz Alma 26.
6. Ezra Taft Benson, *Ensign*, May 1989, 6.
7. Viz Matouš 22:36–40.
8. Viz Alma 31:21.
9. Nauka a smlouvy 76:25.
10. Přísloví 13:10.
11. 1. Petrova 5:5.
12. Moroni 7:44.
13. 1. Korintským 1:27.
14. Nauka a smlouvy 1:19.
15. Mojžíš 1:10.
16. Matouš 19:26.
17. Viz Mojžíš 4:1–2.
18. Nauka a smlouvy 107:3.
19. Viz Jan 8:28–29.
20. Viz Jan 17:4.
21. Viz Nauka a smlouvy 121:34–37.
22. Nauka a smlouvy 12:8.
23. Viz Alma 6:2–4; Matouš 23:25–26.
24. Mosiáš 3:19; viz také Alma 13:28.
25. Alma 32:16.
26. Ezra Taft Benson, *Ensign*, May 1989, 6–7.
27. Viz 1. Timoteovi 6:11.